

det mig aldeles umuligt at se det. Men nu har det ærede Medlem gjentagne Gange fremhævet under Debatten, at de forskjellige Summer, som han søiede til, og hvorigennem han naaede søj til en Fordyrelse af 500,000 Kr., ogsaa vilde være at tilføie Hærløve af 1867 og det Forslag, det ærede Medlem ifjor var Ordsfører for, ligesaa vel som den nu vedtagne Hærløve. Jeg tilstaar da, at jeg ikke forstaar, hvorledes det skulde gaa til, at dette Regnestykke eller Budget kunde bruges paa en saadan Maade, som det ærede Medlem synes at ville bruge det; thi det er jo klart, at, naar Summerne skulle tilføies samtlige Hærløve, bliver det en ren Dienforblindelse, naar man vil faae Folk til at tro, at den nugældende Hærløve er bleven, jeg veed ikke hvormange hundrede tusinde Kroner dyrere end den foregaaende og end det af os beregnede. Altsaa, jeg havde ventet, at det ærede Medlem vilde have oplyst nærmere, at de og de Summer ikke skulde regnes med i den af ham ifjor nævnte Sum, som Hærløven vilde blive dyrere efter hans Forslag, men at de derimod skulde medregnes efter den vedtagne Hærløve. Det har det ærede Medlem imidlertid ikke gjort og paa gjentagne Paavisninger af det Uholdbare i den modsatte Forudsætning eller med andre Ord Paavisninger af, at disse Summer virkelig maatte regnes ogsaa de andre Hærløvsforslag og den gamle Hærløve til Last, har det ærede Medlem ikke set sig istand til at svare Noget. Til Slutning afholdt det ærede Medlem sig trods en direkte Opfordring fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) fra at omtale Tallene, trods den Forskerlighed, han har for disse Regn, og jeg maa deri se en Erkjendelse fra det ærede Medlems Side af, at det ikke er Meningen med det opstillede Budget at vofke Korrektheden af vore Beregninger. Budgettet taber altsaa i saa Henseende sin Betydning. Det har ikke den ringeste Betydning for at vise, at vore Beregninger ikke skulde være rigtige, og ikke den sjerne Betydning for at vise, at der har fundet nogen overordentlig Fordyrelse Sted af Hærudgifterne ved den nu sidst vedtagne Hærløve. Dette har ikke fundet Sted, og det Forsøg, der her er gjort, er kun tilsyneladende, og det berov altsaa paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem ved sin Udtalelse har givet det Udseende af, at der var paatænkt noget Saadant. Da det nu viser sig ved hele Debatten Gang, at det ikke er Tilfældet, er det mig en Glæde at kunne konstatere, at det ikke har været Hensigten dermed. Men saa maa Hensigten med det ærede Medlems Beregninger være en anden, og maa da vel nærmest være den, som jeg finder udtrykt gjentagne Gange i de Bemærkninger, det ærede Medlem søier til Budgettet. Det ærede Medlem siger, at det, som det gjælder om, er at faae et Lavmaalsbudget, og et saadant Lavmaalsbudget, mener det

ærede Medlem, vilde i høi Grad lette senere Budgetforhandlinger og danne som et Slags finantsielt Grundlag for Rigsdagens fremtidige Behandlinger deraf. Jeg kalder det nu et Normalbudget, det ærede Medlem kalder det et Lavmaalsbudget; Ordene er det saamend ikke værdt at strides om. Jeg tror overhovedet, at det er overordentlig uheldigt, naar man i Betænkninger vil komme ind paa saadanne Opstillinger af fremtidige Lavmaalsbudgetter. (Berg: Nutidige?). Ja, nutidige, men som skulle være Grundlaget for Fremtiden, det kan man ogsaa gjerne kalde fremtidige — Ordene er det ikke værdt at være uenig om, naar man blot forstaar det. Man giver derigennem paa en Maade Løfter, ved hvilke man binder fremtidige Folkething. Men jeg anser det for særlig uheldigt, naar det ærede Medlem ønsker at give det her fremsatte Budget en saadan Karakter efter Indholdet af det Budget, der her er forelagt. Det ærede Medlem har nemlig ikke blot medregnet i Lavmaalsbudgettet de Summer, der ligesom fremgaa af Medoptagelsen af endel hidtil ikke i Beregning tagne Udgiftposter paa § 22, nemlig Udgifterne til Krigsministeriet, den topografiske Afdeling osv., men han har jo desuden lagt til Grund Priser, som mulig slet ikke holde sig i Fremtiden, og endelig, hvad der er det Værste, optaget ligesom Ved af dette Lavmaalsbudget Summer, der kun ere forlangte af Krigsministeren, men endnu slet ikke bevilgede. Ved at sanktionere et Lavmaalsbudget eller meddele et Budget Karakteren af et Lavmaalsbudget for fremtidige Behandlinger af Finantslovsforlaget, og da i et saadant Lavmaalsbudget ikke lægge til Grund, hvad Rigsdagen bevilger eller anser for rigtigt, men hvad den høitærede Minister har forlangt, inden det endnu har været behandlet i Thinget, forekommer mig at være en overordentlig farlig og uheldig Ved. Det er med andre Ord at sige til den høitærede Minister: Hvad Du har forlangt, skal Du faae. Men det ærede Medlem siger ikke blot det, men endogsaa: Du skal faae Mere til. Thi han vedbliver at urgere, at dette Lavmaalsbudget ganske vist er beregnet for lavt. Nu have vi ganske vist ingen Del i dette Budget, thi ærede Medlemmer ville af Betænkningen kunne se, at det er forlangt fra Udvalget af særlig Østlighed og Velvillie mod det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Det var dem, der ønskede det; det er udtalt i Betænkningen og karakteriseret som slet paa Foranledning af det ærede Medlem tilligemed to andre ærede Medlemmer. Altsaa, noget Ansvar for et saadant Budgets Optagelse eller Nævnelse i Betænkningen have vi ikke, men jeg kan dog ikke lade det og den hele Maade, hvorpaa det er omtalt af det ærede Medlem, staa uimodsagt, thi erved vilde man godkjende den Stilling, det ærede Medlem har taget til Budgettet, og det vilde jeg anse for fuldstændig konstitutionelt uforvarligt. Det ærede Medlem